

Dette mener hovedstyrekandidatene før valget

NTFs hovedstyre for perioden 2005–2006 skal velges på representantskapsmøtet den 18. og 19. november. Tidende har stilt de innstilte kandidatene følgende fire spørsmål:

1. Hva ser du som den største utfordringen for Tannlegeforeningen i den kommende toårsperioden?
2. Hva mener du foreningen bør gjøre for å skaffe et tilfredsstillende tannhelsetilbud til befolkningen i hele landet?
3. Hvilket område i arbeidsprogrammet ønsker du spesielt å engasjere deg i?
4. Er det ellers noen saker du brenner spesielt for?

Gunnar Lyngstad, presidentkandidat

1. Hvis NOU nr. 11 2005 behandles videre i departement og storting, ligger det forslag der som blir en stor utfordring for NTF, kanskje den største for NTF i den kommende perioden. Så langt er det registrert ganske stor enighet innad i foreningen,

og det vil gjøre det nye styret i stand til å ha sterke og gode argumenter overfor myndighetene. Nå får vi virkelig prøvd ut hvordan NTFs nye organisasjon fungerer. Offentlige og private tannlegers interesser skal samordnes, samtidig må medlemmene i store og små kommuner føle seg ivaretatt. Det er en utfordring vi skal klare, selv om det kan bli noen tak å ta.

Andre utfordringer er å arbeide videre med de tilbudene som medlemmene etterspør, så som etterutdanning og landsmøte, fagtidsskriftet og medlemsrådgivning.

Videre må NTF i kommende periode prioritere forskningspolitiske spørsmål både som selvstendig forening og i samarbeid innad i Akademikerne. Det

må også arbeides for å få på plass spesialiststrukturen, som ble vedtatt i fjor.

2. Jeg mener foreningen har klare svar på hvordan et tilfredsstillende tannhelsetilbud kan skaffes i store deler av landet. Det må legges til rette for større faglige miljøer med gode klinikker og tilfredsstillende boforhold. Aktiv oppfølging av studenter i studietiden, sommerjobb og stimulerende praksisperioder er viktig. Hvis de unge tannlegene føler seg velkommen og blir godt tatt vare på, samtidig som de tilbys god lønn, vil de søke seg ut, både til offentlig og privat praksis. Så får vi heller leve med at fremtidens tannleger ikke kommer for å bli. Utfordringen blir derfor å prøve å få dem til å bli så lenge som mulig. Odontologiske kompetansesentra er viktig for NTF. For ytterligere å stimulere etablering av egne praksiser må det legges til rette for driftstilskudd med gjenkjøpsordninger fra det offentlige.

3. Siden undertegnede har sagt ja til å være kandidat til presidentvervet i NTF blir mitt viktigste bidrag å lede styret slik at hvert enkelt styremedlem inspireres til å gi sitt beste for foreningen, og at godt miljø innad skal gi resultater for NTFs medlemmer. Det enkelte styremedlem skal få arbeide på de felter de er mest engasjert i. Det håper jeg inspirerer til å engasjere seg i de aller fleste punktene i arbeidsprogrammet.

4. Som den øverste tillitsvalgte må en brenne for alle saker. Vi har i dag et operativt sekretariat som er i stand til å løse de fleste løpende saker. Det er viktig å gi alle ansatte muligheter til videreutvikling og legge til rette for et stimulerende miljø i huset. Det brukes i dag mange ressurser til saksforberedelser for NTFs styrende organer. I kommende periode er det ønskelig å sette i gang en diskusjon om NTFs styringsstruktur legger beslag på for mange ressurser, og om strukturen er

tidstilpasset. Gjennom mitt styreverv i Akademikerne vil jeg arbeide videre med å vurdere andre foreningers styringssystemer opp mot vårt eget. Kanskje er det mulig med større samordning mellom de ulike primærforeningene i Akademikerne.

Bakgrunn

Gunnar Lyngstad er født i 1948 og er cand. odont. fra Bergen i 1973. Han var distriktstannlege i Åfjord fra 1974–1979, og har vært det samme i Stjørdal siden 1980. Han har vært politisk aktiv i NTF siden 1994. Først og fremst i Offentlige tannlegers ervervsgruppe (OTE), som styremedlem fra 1994–95, viseformann 1996–99 og som formann fra 2000–01. Deretter ble han leder av Sentralt forhandlingsutvalg fra 2002–03. Lyngstad har vært medlem av NTFs hovedstyre fra 2000–2003 og viseformann siden 2004.

Inger-Lise Mathiesen, visepresidentkandidat

1. Jeg tror Tannlegeforeningen nå står foran større utfordringer enn på lenge. For det første har vi privat sektor som tydelig føler et savn både når det gjelder

forretningsmessig og organisatorisk hjelp. Dette gjelder både eiere – og kanskje enda mer – leietannleger. Den enkelte tannlege ser nok også med frykt på alle tilsynene med sine pålegg og forskrifter. Her må foreningen være sterk og tydelig. Videre har vi moms-saken som foreløpig er uløst, omlegging av skattesystemet og innføring av pensjonsordninger. Disse endringene vil

sannsynligvis sette enda større fokus på hvordan de private samarbeider. Så vitt vi har oppfattet i hovedstyret, er det nå flere tvister som går på kontrakter og avtaler, spesielt om hvem som «eier» pasientene. Dette gir signaler om et tøfere marked i større byer, noe vi også ser i annonseringen. Vi beveger oss på en skarp kant mellom etikk og butikk.

Men den største utfordringen blir kanskje hvordan vi takler Tannhelseutvalgets forslag – og oppfølgingen av disse. Her er det snakk om økt samarbeid mellom offentlig og privat sektor. *Hvem* skal behandle *hvilke* grupper, hva slags omfang skal behandlingen ha, og *hvem* skal betale *hvilken* pris for dette? Her mener jeg at samarbeid og forhandlinger er veien å gå. Vi må ha forståelse for at vi kan ha ulikt ståsted, men vi må være villige til å ta og gi fra flere parter. Jeg er redd for at dersom vi får et for sterkt skisma mellom offentlig og privat sektor, kan den godt befestede strategien om at vi står sterkest når vi står sammen, bli satt på en hard prøve.

2. Dette spørsmålet har vi jevnlig hatt oppe i hovedstyret. Det virker som om flere forslag biter seg i halen med at det går ut over noen, ofte er det de nyutdannede kollegene. «Pliktjeneste», sier de som har erfaring fra den tid, men det er ikke lett å foreslå fra en fagforening. Sannsynlig er det heller ikke politisk akseptabelt. Turnus lyder bedre, men er svært ressurskrevende og løser neppe fordelingsproblemet. Stipender mot bindingstid brukes nok for lite. Man ender opp med økonomisk stimulering, mer og annerledes. Det spørres hvor mye som skal til, for allerede i dag vet de unge at de kan starte privatpraksis i utkantstrøk og jobbe det de vil. Da virker det tross alt lettere å *begynne* offentlig slik at en kommer til dekket bord og kolleger. Men turnover i DOT er tydelig for høy. Derfor er det viktig å ta vare på dem som faktisk har kommet. Bedre begynnerlønn, god lønnsutvikling fulgt av større gulrøtter jo lengre en blir. Bruk av bonus, fritid og bedre seniorpolitikk. Privatpraksis er sannsynlig mest stabilt, så det offentlige bør tilrettelegge og samarbeide med privat praksis gjennom etableringstilskudd og driftstilskudd. Men det er ikke bare penger som gjelder; fellesskap og engasjement kan skapes på flere plan og på tvers av sektorene. Her er det snakk om idé, vilje og fleksibilitet.

3. Våre egne arbeids- og lønnsbetingelser må stå sentralt. I det sittende hovedstyret har mine virkeområder vært trygd, kvalitet, økonomi og forsvarelig tannbehandling. Jeg ønsker at NTF-medlemskapet skal borge for kvalitet, både faglig og lovmessig. Det har vært viktig å tydeliggjøre dagens trygderegler og å arbeide for forenkling, for her har flere kolleger beveget seg i et potensielt minefelt. Utover dette vil jeg legge vekt på at nettbasert informasjon stadig skal bli bedre og lettere tilgjengelig. Spesielt mener jeg privat sektor kan få mer nytte av nettstedet som et ryddig oppslagsverk.

4. Jeg brenner for åpenhet og for tilgjengelighet av mest mulig informasjon. Jeg synes NTF bør arbeide for en vitalisering av beslutningsprosessene og tydeliggjøring av det som besluttes. Jeg synes ulike meninger er spennende, det er ofte motsetninger som kan bringe fram gode sluttløsninger. Nøkkelordet er samarbeid.

Bakgrunn

Inger-Lise Solum Mathiesen er født i 1949, og er cand. odont. fra Oslo i 1974. Mathiesen har også handelsskoleeksamen og er bedriftsøkonom fra 1990. Hun har jobbet i Oslo offentlige tannhelsetjeneste hel- og deltid fra 1974–90, og har drevet privat praksis i Oslo siden 1981. Mathiesen var leder av Oslo tannlegeselskaps (OTS') kvalitetsutvalg fra 2001–03 og har ledet NTFs kvalitetsutvalg siden 2004. Hun var med i NTFs desisjonsutvalg fra 2000–2003. Mathiesen var styremedlem i OTS fra 2000–01, og leder i samme forening fra 2002–03. Hun har vært på NTFs representantskap i 1997, og fra 1999–2003. Siden 2004 har hun vært medlem av NTFs hovedstyre.

Kari Odland

loven. En ny tannhelselov kommer til

å ta utgangspunkt i den NOU som ble lagt frem i juni d.å. og heter «Det offentlige engasjement på tannhelsefeltet». Grunnlaget for at man har satt i gang arbeidet med en ny tannhelselov, er den stadig dårligere geografiske fordelingen av tannleger og økende problemer med rekruttering av personell til Den offentlige tannhelsetjenesten. Problemstillingene er det ikke særlig uenighet om, men utredningen gir etter min mening en ufullstendig analyse av dagens situasjon, og gjør at mange av konklusjonene og forslagene til tiltak er gjort på grunnlag av antagelser og ikke på grunnlag av dokumenterte fakta. Jeg synes det er påfallende at de økende rekrutteringsproblemene i DOT, ikke i større grad knyttes opp mot mangeårig reduksjon i bevilgningene til tannhelse på fylkesplan. Utfordringen for NTF blir i denne forbindelse å få utformet en lov som vil sørge for en bedre spredning av tannleger og en bedre fordeling av de offentlige oppgavene mellom offentlig og privat sektor, og til arbeids-, drifts- og lønnsbetingelser som både offentlig og privat sektor kan leve med.

2. Jeg mener at spredning av tannleger er et offentlig ansvar. NTFs oppgave må være å gjøre det klart overfor myndighetene hvor vi mener ansvaret ligger, og at det koster penger å spre høyt kvalifisert personell utover landet. Den enkleste løsningen på den dårlige tannlegespredningen, ville etter min mening være å øke bevilgningene til DOT med 2–300 millioner kroner årlig, og gi dem frihet til individuell avlønning av tannleger, og lokal forhandlingsrett med eventuelle private tannleger om definerte offentlige oppgaver. Jeg får si det som i Rema 1000-reklamen «Det enkleste er ofte det beste». Hadde dette blitt gjennomført, mener jeg behovet for en ny tannhelselov ville vært borte.

3. Dette er et vanskelig spørsmål å svare på, fordi jo lenger man har vært med, jo mer opplever man at alt henger sammen. Jeg har min bakgrunn og engasjement fra privat sektor. Jeg anser imidlertid arbeidet for gode arbeids- og driftsbetingelser for tannleger i privat sektor og arbeidet for konkurransedyktig lønn og gode arbeidsbetingelser for tannleger i offentlig sektor, som to sider av samme sak. En bedre fordeling av de offentlige oppgavene mellom sektorene, er vesentlig for å oppnå god

balanse i arbeidsmarkedet. Jeg mener at NTF må legge stor vekt på å opptre som fagforening, uten at man på noen måte skal opptre uansvarlig overfor de samfunnsoppgavene tannleger tross alt har.

Å arbeide for en forenkling av trygderegulverket er en viktig oppgave for å lette hverdagen for alle praktiserende tannleger, og for å gjøre det lettere for pasientene å få den støtte de har krav på. NTF bør også ha den konsekvente holdning at trygderefusjon ikke må knyttes opp mot spesialistkompetanse, for slik spesialistene er fordelt i Norge, vil dette bare gi et tilbud til en begrenset del av befolkningen. Spredning av spesialister og opprettelse av regionale kompetansesenter er også viktige satsningsområder for NTF etter min mening.

Innad i foreningen mener jeg vi bør styrke informasjon til – og kommunikasjon med medlemmene. Arbeidet som gjøres sentralt bør synliggjøres bedre. Dette kan man bl.a. gjøre ved å videreutvikle nettstedet. En spørsmål- og svartjeneste på nettet kan være én måte til å bedre kommunikasjonen med medlemmene.

4. Jeg brenner for at vi skal få utfordret en ny tannhelselov som gir oss bærekraftige og gode løsninger for både tannlegene og befolkningen for øvrig. Vi må som nevnt opptre ansvarlig, men det må aldri være noen tvil om ved hvilken side av bordet vi sitter.

Bakgrunn

Kari Odland er født i 1958 og er cand. odont. fra Bergen i 1981. Fra 1981–82 var hun militærtannlege ved Haakonssvern, og siden har hun drevet privat praksis. Først fra 1982–93 i Bergen, deretter i Brussel fra 1994–96, og så i Bergen igjen fra 1996. Odland har vært kasserer i PTL Hordaland fra 1992–92 og styremedlem og nestformann samme sted, henholdsvis i periodene 1998–99 og 2000–01. Hun var styremedlem i Privatpraktiserende tannlegers ervervsgruppe (PTE) fra 1998–2001 og har vært styremedlem i Bergen TF siden 1999. Odland har vært medlem av NTFs hovedstyre siden 2002.

Marianne Gaarden

«en felles røst» på den nasjonale arena når det gjelder tannhelsepolitiske spørsmål. Medlemsmassens sammensettning av selvstendig næringsdrivende eiere, offentlig ansatte og leietakere i private bedrifter gjør at det er divergerende interesser som skal ivaretas. Men samtidig må en ha et samfunnsmessig perspektiv i forhold til de vurderingene som gjøres.

Trygdeytelsene har økt kraftig de siste årene, og politiske partier signaliserer at de ønsker å fortsette denne utviklingen. Økte offentlige tilskudd vil kunne føre til begrensninger i forhold til tannlegenes valgfrihet ved at det settes krav til behandling/-kostnader som skal finansieres av offentlige midler. Et enhetlig budskap i forhold til dette vil være en av de største utfordringene.

2. Dette er et offentlig styringsansvar. NTF kan gjennom sine tillitsvalgte arbeide for gode arbeids- og driftsforhold. Dette vil kunne bedre fordelingen av tannleger og spesialister. Gjennom samarbeid mellom offentlig sektor og privat sektor, der private ivaretar offentlige oppgaver, vil en kunne skape grunnlag for etablering av privat tannlegepraksis også ute i distriktene dersom det offentlige tilbyr gode nok økonomiske vilkår.

3. Alle områder i arbeidsprogrammet er viktige, men skal jeg velge noen jeg er opptatt av, er det:

- Lønn- og arbeidsvilkår for medlemmer i offentlig sektor.
- Oppretting av kompetansesentre
- At tannleger får formalisert henvisningsrett for sykdommer i munnhulen
- At det blir utarbeidet en rettleiding for hvilke prosedyrer lokalforeningene bør følge ved gjentatte klager på tannbehandling eller tannlegers yrkesopptreden.

Når det gjelder organisasjon og finansiering er alle tiltakene svært viktige.

1. Tannlegeforeningen har en medlemsmasse der mange interesser skal ivaretas. Den største utfordringen for foreningens tillitsvalgte er å opptre med

4. Jeg mener at tannlegene bør få anerkjent den medisinske kompetansen vi har fått gjennom vår utdanning når det gjelder sykdommer i munnhulen ved at tannlegene får en formell henvisningsrett for sykdommer i munnhulen.

Bakgrunn

Marianne Gaarden er født i 1954 og er cand. odont. fra Bergen i 1978. Hun har også utdanning i veiledningspedagogikk fra 1994. Gaarden var tannlegevikar i Sverige i 1978 og barnetannlege i Thisted i Danmark i 1979. Dessuten var hun vikar i Den offentlige tannhelsetjenesten i Troms i 1978–79. Siden 1980 har hun vært distriktstannlege i Lyngseidet i Troms, og har drevet privat praksis ved siden av siden 1995. Gaarden har også vært timelærer på tannpleierutdanningen ved Høgskolen i Tromsø siden 1995. Gaarden var styremedlem (1994–95) og leder (1996–2001) i OTL Troms, og styremedlem i OTE fra 1996–2001. Hun var sekretær i Troms TF fra 2000–03 og har vært leder i Akademikerne i Troms fylkeskommune siden 2000. I tillegg har hun vært UTV-leder i Troms siden 2002 og medlem av SFs valgkomité siden 2003. Marianne Gaarden har vært medlem av NTFs hovedstyre siden 2002.

Rolf Terje Alvær

1. NTF har mange utfordringer og flere kan det bli i kjølvannet av NOUen. For å kunne løse disse, må vi hele tiden ha fokus på vår økonomi og

være veldig kostnadsbevisste. Vi har høy organisasjonsprosent og høy medlemskontingent. Det er etter min mening lite å gå på her utenom indeksering. Medlemsundersøkelsen i vår viser at våre medlemmer i økende grad synes å være fornøyde med den jobben NTF gjør. Men vi må ikke hvile på våre laurbær. Et tankekor er at medlemskontingenten ikke bærer de faste kostnadene. Enten må vi bruke av kapitalen eller skaffe andre finansieringskilder eller kutte på aktiviteter. Det siste er lite ønsket.

skelig. Vi har krevende medlemmer som hele tiden er opptatt av hva de får igjen for kontingenten sin. Misnøye kan lett føre til utmeldelser. Vi bør hele tiden søke nye, enklere og billigere løsninger. Vi har mange utfordringer og vi må påse at vi har råd til å løse dem.

2. Jeg er tilhenger av den todelingen vi har i tannhelsetjenesten i dag. En offentlig med mer eller mindre lovpålagte oppgaver og en privat som ivaretar et marked med sin etterspørsel. Hva bør vi gjøre for å gi befolkningen et godt tilbud? Jo, vi må jobbe for at de offentlig ansatte tannlegene har gode økonomiske vilkår, gode klinikker, mulighet for faglig og personlig utvikling i et stimulerende miljø. Det bør utvises kreativitet når det gjelder samarbeid mellom offentlig og privat tjeneste når det gjelder driftsformer. Det offentlige kan godt eie, men la private leie mot å jobbe delvis på offentlig klientell. Spredning av spesialister er et annet problem. Først og fremst må vi få utdannet nok spesialister. Vi har flere steder et problem når det gjelder aldersfordelingen slik at det kan oppstå akutte problemer når en del går for aldersgrensen. Jeg er i mot NOUens forslag om hjemler som løsning på spredning av spesialister. Det måtte eventuelt være om det ble gitt lønn under utdannelsen at en pliktperiode i en hjemlet stilling ble løsningen. Velger en å betale utdannelsen selv, står en fritt til selv å velge arbeidssted. Opprettelse av kompetansesentra i distrikts-Norge tror jeg og vil ha effekt på spredning av tannleger.

3. Jeg er spesielt opptatt av at tannlegene skal ha best mulige rammevilkår i sin daglige drift. Som forening må vi være behjelpelige med å lage gode ordninger, gi god informasjon og kursvirksomhet i forbindelse med de krav og forordninger offentlig myndighet stiller til oss. Våre medlemmer skal være trygge på at så vel tillitsvalgte som sekretariatsansatte gjør det som er mulig for å løse disse oppgavene. Vi må påse at vi har kompetanse i sekretariatet til dette.

4. Opplæring av tillitsvalgte. Som forening er vi avhengige av godt skolerte tillitsvalgte. På offentlig side gjør det seg direkte utslag i bedre forhandlere og forhåpentligvis bedre resultater. Opplæring av privatpraktiserende tillitsvalgte etter den nye modellen gir kompetanse som de ikke hadde tidligere

i lokalforeningen. Opplæring av tillitsvalget som driver lokale kursnemnder, klagenemnder og kollegahjelpere er andre viktige områder. Ikke minst rekrutteres det fra disse miljøene til oppgaver sentralt i organisasjonen. Vi har en organisasjon som vi er glade i, og vi har mange tillitsvalgte som fortjener god opplæring.

Bakgrunn

Rolf Terje Alvær er født i 1953 og er cand. odont. fra Bergen i 1977. Alvær var militærtannlege fra 1977–78, og skoletannlege et halvt år, før han startet privat praksis i Stavanger i 1979. Alvær var styremedlem (1987–89 og 1991–97) og formann (1989–1991) i PTL Rogaland og styremedlem (1991–93) og viseformann (1993–1995) i PTE. Han har også vært medlem i NTFs valgkomité fra 1999–2000 og leder i Rogaland TF fra 2001–2003. Rolf Terje Alvær har vært medlem av NTFs hovedstyre siden 2004.

Kirsten Halonen

1. I fremtiden vil vi måtte finne gode samarbeidsmodeller mellom offentlig og privat praksis for å løse de oppgavene samfunnet forventer vi skal ta

oss av. Det vil kreve at vi innen foreningen er mer samkjørte mellom privat og offentlig sektor enn jeg har inntrykk av at vi for tiden er.

2. Tannlegeforeningen må være en positiv pådriver og delta aktivt i dialog og samarbeid med myndighetene om vi skal vinne frem med våre synspunkter. Vi må bidra i arbeidet for å finne tjenlige samarbeidsmodeller mellom offentlig og privat sektor for å få fordelt ressursene bedre enn tilfellet er. For å kunne gi et tilfredsstillende tannhelsetilbud, må vi ha rekruttering til studiet og få tannleger til å være yrkesaktive frem til ordinær pensjonsalder. Vi må være synlige overfor unge som skal velge studium, og profilere studiet som et spesialstudium innen helse, og vi må kontinuerlig arbeide for gode lønns- og arbeidsvilkår for medlemmene våre, enten de velger ren privat praksis, ren

offentlig praksis eller satser på kombinasjonspraksis. I det er inkludert at det må satses på fleksible løsninger som ikke minst kan gi god geografisk fordeling av tannleger og som tar hensyn til den livsfasen en er i.

Innad i foreningen må vi drive holdningsskapende arbeid blant medlemmene for felles løsninger, og arbeide aktivt overfor studentene for å formidle at vi er helsearbeidere som er spesialutdannet innen tannhelse

3. For meg med fortid som OTL/UTV-leder er det fortsatt av stor interesse å være med i arbeidet for gode lønns- og arbeidsvilkår for alle våre medlemmer. I sammenheng med det jeg har uttrykt ovenfor, er også området som omfatter tannhelse og samfunnet aktuelt.

4. Jeg tror jeg har uttrykt hvor jeg har mitt engasjement i de foregående spørsmålene. I tillegg er det vel ikke overraskende om jeg uttrykker ønske om at vi også i fremtiden skal ha en tannhelsetjeneste som tar ansvar for de gruppene i samfunnet som av ulike årsaker ikke selv er i stand til å ivareta sin tannhelse.

Bakgrunn

Kirsten Halonen er født i 1947 og er cand. odont. fra Bergen i 1973. Halonen var skoletannlege i Sandnes fra 1973–75 og distriktstannlege i Finnsnes fra 1975–76, i Vågsøy fra 1976–80 og i Sund fra 1980–81. I tillegg har hun drevet deltids privat praksis fra 1981–83 og vært tannlege II i Vågsøy fra 1983–2003. Siden 2003 har hun vært overtannlege i Moss/Fredrikstad. Halonen var styremedlem i OTL Sogn og Fjordane fra 1994–95 og styremedlem i OTE fra 1996–99. Hun var leder i OTL Sogn og Fjordane fra 1996–2001 og leder av OTEs valgkomité i 2001. Hun har også vært infosekretær i Sogn og Fjordane TF fra 2001–03 og leder av UTV Sogn og Fjordane fra 2002–03. Halonen har også vært leder av SFs valgkomité siden 2003, nestleder i Østfold TF siden 2004, og varamedlem av NTFs hovedstyre siden 2002.

Svein Riiber

1. Jeg er av den oppfatning at tannleger i privat sektor vil forvente mer av NTF i tiden som kommer. Praksiseierforeningens tilblivelse er et tegn på dette. Håper i løpet av de neste to årene at denne gruppen blir overflødig og at NTF får tak i disse engasjerte tannlegene til å påta seg verv i tillitsmannsapparatet. NTF må bruke ressurser på 2/3 av medlemsmassen slik at denne majoriteten føler at NTF arbeider for dem. Jeg ønsker selvsagt at dette ikke skal splitte foreningen, så vi må fortsatt opptre som én forening.

2. NTF har en mulighet til å nå ut med informasjon til alle landets tannleger om mulighetene som ligger foran oss. Vi må ikke glemme å glede oss over at arbeidsmarkedet skriker etter vår arbeidskraft. Det offentlige må forstå at positive stimulerings tiltak får tannleger til å bosette seg på steder hvor rekruttering har vist seg vanskelig. Lønn, lønn og lønn betyr mye for studiebelånte tannleger.

3. Jeg ønsker meg et sekretariat som bistår alle medlemmene i alle de forskjellige situasjoner vi kan komme opp i. Dette vil gjøre sitt til at NTFs medlemmer føler de får valuta for kontingenten. Jeg har hatt glede av å lede OTS i to år og ser at vi er en miniatyr av NTF, men vet jeg kan bidra med erfaringer fra dette vervet.

4. For to år siden var jeg negativ til obligatorisk etterutdanning, men dette har endret seg, da vi i Oslo har fått meget god respons på våre faglige møter. Ifølge undersøkelser henter norske tannleger faglig påfyll i Tidende, og her må det satses friskt. Våre reklameavtaler må også videreutvikles slik at vi kan opprettholde et høyt aktivitetsnivå.

Bakgrunn

Svein Riiber er født i 1966 og er cand. odont. fra Oslo i 1991. Riiber var militærtannlege i Garden fra 1991–92 og distriktstannlege i Egersund i 1992. Han har vært instruktørtannlege ved Oslofakultetet fra 1993–98 og har drevet privat praksis i Oslo siden 1992. Svein Riiber har vært styremedlem i PTL Oslo fra 1996–2001, nestleder i OTS fra 2002–03 og leder i OTS siden 2004.

Jørn André Jørgensen

1. Å samle medlemmene bak en helhetlig politikk på tannhelsefeltet, slik at foreningen kan fortsette å være en sterk påvirkning i utviklingen av tannhelsefeltet videre, er en stor utfordring. En forening med en så høy organisasjonsgrad vil nødvendigvis inkludere grupper med sprikende interesser. Gjennom en grundig debatt internt bør foreningen stå samlet utad i sin påvirkning på tannhelsepolitikken. Videre utgjør Norges tannleger en så liten gruppe at vår påvirkningsmulighet vil reduseres kraftig dersom vi fremstår som splittet.

2. Jeg har ingen nye forslag utover det foreningen allerede har gått inn for (positive stimulerings tiltak). Vi er likevel forelagt en utredning som anbefaler økt regulering av tannhelsetjenesten. Jeg mener derfor foreningen bør få til en bredere debatt om hvilke alternativer vi kan godta, ikke bare hvilke vi ønsker. Jeg ønsker på ingen måte regulering av tannhelsetjenesten, men jeg vil likevel påpeke viktigheten av å være i forhandlinger dersom dette utspillet kommer fra styrende myndigheter. Dette bør innarbeides i det nye arbeidsprogrammet.

3. Jeg ønsker i hovedsak å engasjere meg i tannlegenes arbeidssituasjon i en tid hvor vi sannsynligvis møter store forandringer. Hvordan dette skal løses, avhenger til stor del av hvilket samfunnsmessig ansvar representantskapet ønsker å tillegge foreningen. Derfor kan jeg vanskelig se hvordan politikken kan avgjøres før representantskapet har uttalt seg og vedtatt det nye arbeidsprogrammet. Men uansett vil jeg jobbe for gode lønns- og arbeidsvilkår for tannlegene.

4. Jeg er også opptatt av å beholde allmenntannlegen som den viktigste leverandør av tannhelsetjenester. Overgangen til økt bruk av tannpleiere ser jeg ikke som noe problem for allmenntannlegen. Når det gjelder forholdet til økt spesialisering, er det grunn til å være mer på vakt. I prosessen med en innføring av 7 spesialiteter er det viktig å opprettholde fokuset på allmenn-

tannlegen uansett skal være god nok til å utføre de aller fleste oppgaver. Dette må gjøres gjennom å sikre at utdanningen av allmenntannleger ikke blir sveket som følge av økt utdanning av spesialister. Et tiltak kan være å flytte mer av den praktiske delen av spesialistutdanningen til kompetansesentra eller andre regionale institusjoner. Videre kan det være riktig å jobbe for en ytterligere fjerning av trygdens kompetansekrav, eller i det minste sørge for at det ikke innføres nye.

Bakgrunn

Jørn A. Jørgensen er født i 1977 og er cand. odont. fra Oslo i 2001. Han var militærtannlege fra 2001–02 og var offentlig ansatt (2002–2004) og assistenttannlege i privat praksis fra 2002–2003. Siden 2004 har han drevet privat praksis i Langesund. Jørgensen var sekretær i Nordland TF i 2003 og leder samme sted i 2004. Siden 2005 har han vært leder i Telemark TF.

Richard Næss (valgt fra Sentralpolitisk utvalg)

1. Tannlegeforeningen står overfor mange utfordringer på ulike plan. De viktigste er:

Internt:

Å utvikle foreningen slik at den møter medlemmenes

behov og ivaretar deres ulike interesser. Det er utfordrende med en medlemsmasse satt sammen av tannleger som er ansatte, assistenter og praksiseiere, der alle har ulike behov og i noen tilfelle kryssende interesser.

Ekstern: Å bidra til en utforming av fremtidens tannhelsetjeneste, slik at våre tjenester er tilgjengelig for publikum nærmest mulig der de bor, samtids som det om 10–20 år fortsatt skal være attraktivt å arbeide som tannlege i Norge, offentlig så vel som privat.

2. Spørsmålet forutsetter at vi er enige om at Tannlegeforeningen har et samfunnsansvar i forhold til befolkningen som helhet. Det mener jeg er riktig. Som yrkesutøvere har vi ansvar for den enkelte pasient. Som forening og samfunnsaktør har vi forpliktelser i forhold til hele samfunnet rundt oss. Det ansva-

ret tror jeg vi ivaretar best gjennom god og nær dialog med helsemyndighetene. Da må vi være åpne for å diskutere ulike tiltak som kan gi spredning av tannleger, også de som umiddelbart kan virke lite attraktive. På sikt kan det likevel vise seg at det nettopp er gjennom slike tiltak vi sikrer gode drifts- og arbeidsbetingelser både i sentrale strøk og i distriktene. I denne sammenhengen er det viktig å ha et perspektiv som går langt utover en hovedstyreperiode.

3. Som leder for det sentrale forhandlingsutvalget er det naturlig at mine interesser og det meste av min oppmerksomhet er rettet mot lønns- og arbeidsvilkår for de offentlig ansatte tannlegene. I kommende periode vil arbeidet for å bedre lønns- og arbeidsvilkårene for tannleger i vitenskapelige stillinger ved de odontologiske lærestedene ha særlig høy prioritert. Det er nødvendig at vi lykkes i det arbeidet for å bedre rekrutteringen av odontologer til en vitenskapelig løpebane.

Tannlegeforeningens legitimitet som talerør for alle tannleger i Norge er avhengig av at vi opprettholder vår høye organisasjonsprosent. Derfor vil jeg engasjere meg både i arbeidet for å øke medlemsandelen blant tannleger som er rekruttert fra utlandet, og for at tannleger i vitenskapelige stillinger skal velge Tannlegeforeningen som sin fagforening.

4. I øyeblikket er det to saker som opptar meg mye. Den ene er at vi får bedret interessen blant unge tannleger for å velge en vitenskapelig karrierevei. Den andre er at vi får etablert de odontologiske kompetansesentrene, spesielt i sør- og midt-Norge. Begge sakene er viktige for å opprettholde norsk odontologi på et høyt faglig og vitenskapelig nivå, slik publikum forventer og slik vi som yrkesutøvere er avhengig av for å sikre og styrke omdømmet til norsk odontologi.

Bakgrunn

Richard Næss er født i 1948 og er cand. odont. fra Oslo i 1973. Næss var militærtannlege i Kirkenes fra 1973–74 og distriktstannlege i Innøy fra 1974–77. Han har vært distriktstannlege i Ulefoss siden 1977. Richard R. Næss var styremedlem i OTL Telemark fra 1991–95 og leder fra 1995-. Han har også vært medlem av klagenemnda i Telemark i to perioder frem til 2003. Næss var medlem av Sentralt forhandlingsutvalg (SF) fra 2001 og leder siden 2003. I egen-skap av leder av SF har Richard R. Næss vært medlem av NTFs hovedstyre like lenge.